

хій тж и въ мѣсто юдинъ Богъ проновѣдали двѣ начяла, начяло на добро то и на зло то; сънуваны ты си мечтанія издавали за божьественны видѣнія и къто живѣяли найгнѣсны животъ, казвали за себе си че сѧ Божіи слуги — нищіи духомъ.

Прѣподобный Феодосій, къто събра извѣстія за нихъ, прѣложи за тѣхъ на Царь тъ и патріархъ тъ; „Иже тогда Церкви прѣдстательствующій патріархъ, простъ сый, недоумѣваше ся отвѣтъ“ Феодосій ся обѣщаю да докаже нечестіе то на новы ты учители прѣдъ съборъ тъ. Царь Александръ былъ любитель на просвѣщеніе то, толкозъ, колко то на истинно то Христіанско благочестіе.¹³⁾ — По иѣговѣ волї ся събралъ съборъ, гдѣ то присутствувалъ и Царь тъ съ свой тъ съвѣтъ. — Довѣдохъ учители ты на лѣжію тж. — Какво ю то ваше ново ученіе? запыта Феодосій. — Наше то ученіе ни ю ново, одговорихъ тѣ, — то ю онова исто то, кое ю изрѣчено въ рѣчи ти: „**Блажени нищіи душомъ „недѣлайте брашно гибнущее.“** Прѣподобный Феодосій обличително отговорилъ: — Христовъ Апостоль говори за себе си: **рѹцѣ мои послѣжиштѣ мнѣ и сѣдѣши со мною.** — Той ся трудилъ а не ся скиталъ празенъ както васъ, съятели на развратъ тъ. — Напраздно ся показвате за смирены зачто то ви съвсѣмъ нѣмате смиреніе. — Кой Ви ю далъ право да учите? Бракъ чистенъ и ложе нескверно учи Апостолъ тъ а и Спаситель ю посѣтилъ брачный тъ пиръ въ Канѣ, а вы учите, както злобный духъ, да ся исполнівѣжть природныты стрымленія и тѣлесны ты

¹³⁾ „Покельніемъ господина моего благороднаго и христолюбиваго царя прѣкраснаго Іоанна Александра въ лето течению 560 и. г. (1347).“ пише лѣтописецъ Манасія. — Чертк. о лѣтоп. ман. стр. 47. м. 1842.